

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Heros.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Quod si regem Aegyptii, provincia tantum alicui jura legesque dantem pingere voluissent, di-
midiatum ut apud Horum est, Anguem figurabant, per animal quidem Regem per segmen-
Accidit an-
no ab urbe
cond. 142.
tum vero quod non universo imperaret orbi, subindicantes: omnipotentem siquidem ex integro
Dracone intelligi, superius ostensum est. Sane Anguis ille, qui Tarquinii Superbi animum per-
culit, anxiusque reddidit, cum a columna lignea repente elapsus omnes vertisset in fugam, tota
rei miraculo curia consternata, nimis significabat, novum & inexpectatum principem, eum
demque juvenem L. Brutum, de columna lignea, hoc est, de stupore, quem diu simulaverat, pro-
diturum. Lapis enim & caudex, pro stupido & alienata mentis homine, apud Comicos pon-
tur.

REX OPTIMUS. CAP. VIII.

Si vero regem optimum significare procuraissent (*ad Ann. 150* enim, non autem κάκιστον, in emendatis
Hori codicibus habetur) Anguem utique in orbem collectum effingebant, cauda mordicus ap-
prehensa, sed regis nomen in spira medio describebant. Quin etiam certam Anguis speciem, *ura* cognominatam, huic significato adhibebant. Cur vero Anguem fingerent sibi caudam admorden-
tem, authores quos sequimur nusquam tradunt: sed si ariolari licet, indicabat, omnia usq; ad mini-
ma, ultimaq; cura esse Regi, qui bonitatis nomen sit adepturus, cum ea praecipue de causa Sarda-
napalus, & pleriq; alii infames habiti sint, simulac ad principatum pervenere, omni abjecta cura si-
bimet tantum vacare, seque unos curare instituerunt.

REX TUTELARIS. CAP. IX.

**Vigilantia
in Regne-
cessaria.
Home, illa.
β.** **Q**uod si Reges Aegyptii suum, vel alium quempiam in obeliscis aut monumentis aliis, curam po-
puli sui gestisse regiam attestarentur, eumq; tutelarem fuisse commonerent, Anguem vigilem,
vertice quippe surrectio, erectoq; peccatore sculpebant, cuiusmodi species adhuc plerisq; locis infor-
mitur: hic vero pro Regio nomine Custos inscribebatur, utpote quod a que vigilabundum esse ob-
ceat Regem, cui gentium regnique tutela sit cura credita: quare apud Homerum Somnus Neto-
ris personam induitus, his verbis compellat Agamemnonem:

Οὐχὶ παντάχοις ἐνδέουν βεληφόρεν ἀνέρα,
φλαστὸν θητεόν Φαταῖ, καὶ τόσα μέμηλε.

Quam sententiam ita reddamus:

Non decet ignavum tota perducere somnum
Nocte virum, sub consilio, sub numine eius
Tot populi degunt, cui rerum cura fidesque
Credita summarum.

**Serpentis
oculis.** Quod P. Scipio, vir aliqui rebus tot praeclare gestis omni laude major, cum minime prestataret, so-
mnolentia taxatione male apud Romanum populum audiebat, author Plutarchus libro ad Trajanum Imper.
de civili institutione. Sane vero Dracones a visu, quem acutissimum habent, nomen a-
pud Graecos habuere. Palladi autem eadem de causa dedicatur, quia nomen id φέρει τὸ πίστυν
θεῖν, καὶ βλέπειν καὶ φέρειν τὸν τοῦτον factum nonnulli tradunt, prudentiamq; hinc interpretantur,
qua omnia propiciat, & ante omnes intelligat. Carpit Horatius quemdam, qui in amicorum viis
tam acute cerneret quam Aquila, aut Serpens Epidaurius: puto proverbium secutus, ὁ Θωράκης.
Neque temere Aristophanes finxit Angues duos Pluti oculos in gratiam Aesculapii lambere, cuius
rei beneficio ille ex caco cerneret capiebat.

HEROS. CAP. X.

**Draco cur-
Heroibus
dicatus.
Encl. lib. 5.** **Q**uod autem Heroibus in universum Draco sacer habeatur, ea de causa Plutarchus, Agide, factu
putat, quod ex medulla hominis serpens gigas soleat, quod non ignoravit Virgilius, cum ad
Anchise tumulum hac accidisse memoravit:
— Adytis cum lubricus Anguis ab imis,
Septem ingens gyros septena volumina traxit
Amplexus placide tumulum, lapsusq; per aras:
Cerulea cui terga note, maculosus & auro
Squammam incendebat fulgor, ceu nubibus arcus
Mille trahit varios adverso sole colores,
Objicit

A *Obstupuit visu Aeneas, ille agmine longo
Tandem inter pateras & levia pocula Serpens,* *Libavitque dapes, rursusque innoxius imo
Successit tumulo, & depastis altaria liquit.*
Quod quidem non temere fictum à Poeta sed ex historia desumptum. Atheniensibus enim contra Medos apud Salamina navalem pugnam in iuris, Serpens draco in navī dicitur apparuisse, secundissimo rerum, quæ prospere subsecutæ sunt prodigia: cujus rei monumentum in Salamine templum fuit Cychreo, ut apud Pausaniam est, dicatum, quod Apollo responderit, Serpentem illum Cychreum heroem fuisse, qui auxilium allatus advenisset.

EPAMINONDAS. CAP. XI.

E Paminondas autem Imperator ille clarissimus, qui ad Mantineam tam fortiter occubuit, Draconis gestamine insignis fuit. Eo vero loco ubi prælium commissum est, columnam erexit antiquitas, cum clypeo Draconem in ejus memoriam sculptum ostentante. Quod Pausanias ideo facit arbitratur, quod is ex Spartiarum cognatione, quæ Thebis erat antiquissima progenitus diceatur, retur, quorum id gentile esset insigne: quippe quod à seminio anguineorum dentium, quos Cadmus severit, oriundi essent: Spartanosq; ipsos in Laconia inde originem duxisse nonnulli credidere, quos olim *οὐρανοῦ* nuncupatos alia de causa historici tradiderunt: cum enim annona caritate laborarent, compulsi sunt, Serpentes, quorum vis magna in Laconia multiplicaverat, in humani cibi usum convertere. Sed quoniam de clypeis & gestaminibus militum atq; cohortium multa dicturi sumus, quia id præcipue contendebas, ut aduersus eruditorum quorundam sententiam veterum exempla tibi suggererentur, quo non esse novum institutum, familias variis gestaminibus tum colorū, tum dislocationum, atq; etiam insculptarum in illis animalium, figurarum, plantarum, instrumentive alicuius adjectione discerni, comprobare posse: priusquam ad horum explicacionem aggrediar, alia quædam ad principatum & nominis claritatem per Anguem commonstrata dicere necessarium est. Sed prius aliqua de ostentis.

AMPLITUDO NOMINIS. CAP. XII.

C IN ostentis enim summam nominis amplitudinem portendere Anguis fertur, non iis tantum, quæ ad imperium, aut aliud quemcumque principatum attinent, sed ad ea quoque, quæ vel ingenio, vel arte celebratæ sibi aliquam comparavere, ut in histrione Roscio, artis suæ gloriam præmonstravit: cum enim puerum Anguis dormientem noctu complicasset, pater ad aruspices detulit, qui responderunt, nihil illo pueru clarius, nihil nobilius fore.

DOMINIUM. CAP. XIII.

A Ureliano vero, quamvis modicis parentibus ortus esset, summum tamen imperium Anguis portendisse fertur, cum ejus pueri pelvum plerumque cinxit, neque unquam occidi potuisse: postremo matrem ejus, quæ templi Solis sacerdos erat, & aruspicio non ignara, cum hoc vidisset, Serpentem quasi familiarem occidere noluisse. Pari præfigio Severo imperium præmonstratum est, cui dormienti, ut Spartanus ait, in stabulo Serpens caput cinxit, & sine noxa, expergefactis atque acclamantibus familiaribus, abiit. Quin & Maximini junioris, quem pater fecum Imperatorem appellavit, caput dormientis Serpens circumdedit, futura dignitatis argumento. Quid autem somnia? nonne ipsa quoque vel in conceptu, vel in partu, quotiens Draconem obtulissent, Mamæ *sua* ejusdem amplitudinis prænunciæ fuerunt? Mamæ Alexandri Severi mater, pridie quam puerum, *mnium.* eum pareret, somniavit se Dracunculus enixa edidisse. Nam & Alexandro Macedoni Draco dominii claritatem præfigivit, qui matre Olympia congressus est in somniis. Hoc idem de Pomponia Africana Scipionis matre tradidit, & ipsi Draco circumfusus nihil attulit nocimenti. Dedit & *Agis sa-* *Sueton. 14* Augusto Imperii præfigium ostento simili. Nam cum Actia mater ejus ad solemne Apollinis sacrum *Augst. c.* media nocte venisset, politaq; in templo lectica, dum cætera quoque matronæ dormirent, obdormiisset, visus est Draco repente ad eam irrepere, pauloque post digressus: illa vero expergefacta, quasi à concubitu mariti se purificavit, & statim in corpore ejus extitit macula veluti picti Dracoris, quæ nunquam eximi potuit, adeo ut publicis inde balneis perpetuo abstinuerit. Sedenim facile fuit